

Publicerad 2008-03-21 19:51 av Limestoned

Minnet av Eugène, min version

Åh

jag tänker på dig när jag hör den där låten

Jag tänker på dig i somras

när solen kunde skina på ditt hår

och typ skina

Men jag vet inte om jag ska kalla det skina

för det låter alldeles för alldagligt

(Och när jag väl tänker på dig

kan jag inte sluta

Too bad, som du brukade

säga)

Åh

När jag tänker på dig

känner jag den där lukten igen

av brända sandkorn på stranden

och sticket av vass på benen

och Coca Cola utspätt med smälta isbitar

(Och nu blir minnet för stort för att bära

och jag vill bara se dig igen

för ditt ansikte har fått vita fläckar i kanterna

Jag börjar glömma

Det var ju trots allt ett tag sen

vi sågs senast)

Och du fick aldrig tummen ur röven

och är en sådan tråkig pessimist-dagdrömmare

Det var det sista jag sa

men sanningen var ju att

det bara var en sanningen om mig

förlåtförlåtförlåt

(Och jag får inte blunda nu

Nej nej

Inte gråta nu

Nej nej

och inte ringa dig nu

NEJ NEJ NEJ

För du är ÖVER MIG

har du sagt

och det sa jag med

Min stolthet har alltid varit för stor

för sitt eget bästa)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Limestoned med Poeter.se id #22104 innehar upphovsrätten